

не говори истината, той ще се разболѣе. И после, ще не ще, трѣбва да изкупва погрѣшката си. Всѣка праздна дума се реализира. Съ това природата изразходва частъ отъ своитѣ енергии, за които плаща онзи, който е предизвикалъ тия енергии. Никой нѣма право да изразходва напраздно енергиитѣ на природата. Тя държи точна смѣтка за тѣхъ и глобява всѣки, който нарушава законитѣ ѝ.

Ще приведа единъ примѣръ отъ живота. Дали е действителенъ случай, или анекдотъ, не е важно. Ние ще го използваме. Единъ ромънски свещеникъ пжтувалъ съ тренъ за единъ градъ. По едно време той извадилъ главата си отъ прозореца на вагона, да разгледа добре мѣстността, презъ която минавалъ. Вънъ духалъ силенъ вѣтъръ, който отнелъ шапката му отъ главата. Свещеникътъ се намѣрилъ въ трудно положение и си помислилъ: Какво ще правя безъ калимавка? Безъ да мисли много, той дръпналъ дръжката въ вагона, която служела за даване знакъ за тревога, и тренътъ веднага спрѣлъ. По дадения сигналъ, кондукторътъ веднага се отправилъ къмъ купето, отдето идѣла тревогата, и строго запиталъ: Какво е станало? — Калимавката ми падна отъ прозореца — отговорилъ свещеникътъ. Наистина, тренътъ спрѣлъ, свещеникътъ взелъ шапката си, но за спиране движението на трена му наложили такава глоба, която той не забравилъ презъ цѣлия си животъ.